

DE FRIESE GALERIJ

In Galerie Bloemrijk Vertrouwen in Aldtsjerk is de eerste grote solo-expositie van de Leeuwarder schilder Remco Klop te zien. Een verzameling landschappen, portretten en mythische voorstellingen met een vaak wat mediterraan gevoel.

Tekst Dirk van Ginkel

Remco Klop (Den Haag, 1962) is een onbekende in de Friese kunstwereld. Althans als schilder. Als schrijver en regisseur van toneelstukken deed hij wat meer van zich spreken. Zo werd zijn toneelstuk *Anna Maria*, als onderdeel van het project *Under de Toer*, opgevoerd tijdens Leeuwarden-Fryslân 2018.

Als beeldend kunstenaar deed Klop de laatste jaren mee aan een enkele groepstentoonstelling. Nu heeft hij in Galerie Bloemrijk Vertrouwen zijn eerste grote solo-expositie.

Bloemrijk Vertrouwen toont 22 werken van Klop. Als je de paar kleine series zoals *De Vier Jaargetijden* als aparte werken meetelt, dan zijn het er 31. Het eerste dat bij een rondblik opvalt is dat de werken sterk in grootte variëren. *De Vier Jaargetijden* meten elk 20 bij 20 centimeter, terwijl een vroeg werk als *Adjutant Penseel* 90 bij 120 centimeter groot is. Ook springt de variatie in verhoudingen direct in het oog. Behalve schilderijen in standaardmaten zijn er ook werken die extreem langwerpig zijn of rond.

Even gevarieerd is de thematiek van de schilder: naast portretten en landschappen zijn er sterk gestileerde voorstellingen van mensfiguren. Ten slotte valt op dat de schilder een uitgesproken voorkeur heeft voor de kleuren blauw, geel en rood, in al hun schakeringen.

HERKENNING

Ook al zie je het werk van Klop voor het eerst toch overvalt je direct een groot gevoel van herkenning. Regelmatig denk je bij jezelf dat je alles toch weleens eerder hebt gezien. Het is alsof verschillende hoogtepunten uit de kunstgeschiedenis in dit oeuvre samensmelten: het kleurgebruik van de symbolist Odilon Redon en de impressionist Claude Monet, de art deco-stilering van beeldhouwer Hildo Krop, de vlakverdeling van de constructivist Picasso en dan is er de allesoverheersende psychedelische uitstraling van elpeehoezen uit de jaren 70. Het kan niet anders of Klop heeft veel om zich heen gekeken.

DOCTORANDUS PENSEEL

De schilder, die wel weet dat hij nog onbekend is, heeft voor deze expositie een tekst geschreven waarin hij zich introduceert. Hij vertelt daarin dat hij op zijn 8ste al een kop natekende uit Picasso's *Les Femmes d'Alger* uit 1907. Klops kunstzinnige aspiraties worden van huis uit echter niet gestimuleerd. Hij gaat psychologie en rechten studeren, maar breekt deze studies af en gaat reizen.

In Canada pakt hij het tekenen weer op en blijkt hij een mooie bijverdiensje te hebben aan het tekenen van boten in jachthavens. Terug in Nederland wil hij toch naar de kunstacademie en hij wordt op basis van zijn tekeningen toegelaten op Academie Minerva in Groningen. Dat levert hem bij zijn ouders de bijnaam Doctorandus Penseel op.

Hij studeert af in 1991. Klop werkt afwisselend in Friesland en in Bretagne, waar hij een

Solotentoonstelling van Remco Klop
Galerie Bloemrijk Vertrouwen
Van Sminaweg 70, Aldtsjerk
Do t/m za, 14-17 uur en op afspraak, t/m 18 mei.

Remco Klop - *De eeuwige jeugd*
Midden: *Gaia rijst op uit de zee*;
De vier jaargetijden. Rechtsonder: *Denkend aan Holland*

Scherpe randjes

tweede huis heeft en deel uitmaakt van een kunstenaarscollectief.

ZACHTMOEDIG

Boten, water, koppen ... Je ziet de motieven van vroeger allemaal terug in de huidige werken van Klop. De meeste dragen simpelweg beschrijvende titels als *Molenland*, *Bosweg* en *Kustpad in Bretagne*. Met *Mosaïek van water* en *Mosaic d'Amour* wordt de inhoud al wat poëtischer. En dan zijn er de meer spirituele en mythische werken als *Transcendentie van de mensheid*, *Dame du lac* en *Gaia rijst op uit de zee*.

Hoe gevarieerd ook qua onderwerp, er is één ding dat al deze werken met elkaar gemeen hebben: in het oeuvre van Remco Klop gaat het er zeer rustig aan toe. Het is allemaal enorm evenwichtig en harmonisch, nergens is sprake van enige innerlijke spanning, laat staan een wanklank. Wonderlijk genoeg staat de schildertechniek die Klop hanteert haaks op dit wat zachtmoedige werk.

RELIËF

Klop heeft zich een werkwijze eigen gemaakt die je zelden ziet. Hij werkt met stugge, kortharige penselen. Daarmee is het lastig strijken en dat doet hij dus ook niet. Hij brengt zijn olieverf aan in korte, rechtstandige bewegingen: hij timmert als het ware de kleur van zijn harmonieuze voorstellingen op het doek. Dat resulteert in een reliëfrijke verftoets die aanvoelt alsof je met je vinger over een staalborstel strijkt. Een wonderlijke tegenspraak. De verfbehandeling van Klop is eigenlijk interessanter dan de inhoud van zijn werk. Zijn oeuvre zou er qua zeggingskracht op vooruitgaan als het niet alleen in materiaalgebruik maar ook inhoudelijk wat scherpe randjes zou hebben.

